

2. **Δεύτερος λόγος: Παράβαση άρθρων 107 (1) ΣΛΕΕ και 296 (2) ΣΛΕΕ για την κρίση ότι τα Μέτρα 2 και 4 παρείχαν πλεονέκτημα στην αναιρεσιεύουσα.** Σε ό,τι αφορά το μέτρο 2 (εγγύηση του 2008): Εσφαλμένη ερμηνεία του χρονικού κριτηρίου στην έννοια της προβληματικής επιχείρησης. Εσφαλμένη ερμηνεία του κριτηρίου της αμοιβής για την εγγύηση. Σε ό,τι αφορά το μέτρο 4 (εγγύηση 2010): (α) Έλλειψη αιτιολογίας ως προς τη χορήγηση εγγύησης ως συνήθους πρακτικής (β) Έλλειψη αιτιολογίας ως προς την ανεπανόρθωτη βλάβη που θα υφίστατο η αναιρεσιεύουσα (γ) Έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση του άρθρου 107(1) ΣΛΕΕ και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ως προς τους όρους της εγγυήσεως και το ύψος της προμήθειας (δ) Έλλειψη αιτιολογίας ως προς την ιδιαίτερη θέση της ΕΤΕ ως ιδιώτη μετόχου.
3. **Τρίτος λόγος: Παράβαση άρθρων 107 (3) (β) και 296 (2) ΣΛΕΕ για την κρίση ότι το Μέτρο 6 ήταν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.** (α) Ως προς την υπαγωγή στο Προσωρινό Πλαίσιο του 2011 (β) Ως προς την υπαγωγή στις Κατευθυντήριες γραμμές περί διασώσεως και αναδιαρθρώσεως.
4. **Τέταρτος λόγος: Παράβαση άρθρων 108 (2) ΣΛΕΕ, 14 (1) του Κανονισμού 659/1999⁽¹⁾ και 296 (2) ΣΛΕΕ, ως προς την ποσοτικοποίηση του προς ανάκτηση ποσού της ενίσχυσης για τα Μέτρα 2, 4 και 6.** Επί των παραδοχών της αναιρεσιβελλόμενης απόφασης ως προς τις ιδιαιτερότητες των κρατικών ενισχύσεων υπό μορφή εγγυήσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ. (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 6^η Απριλίου 2018 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) που εκδόθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-506/15, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-252/18 P)

(2018/C 190/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσιεύουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου, Α. Βασιλοπούλου και Ε. Χρόνη)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσιεύουσα ζητά να γίνει δεκτή η αίτηση αναιρέσεως, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 1ης Φεβρουαρίου 2018, στην υπόθεση T-506/15, κατά τα ειδικότερα εκτεθέντα στην αίτηση αναιρέσεως, να γίνει δεκτή η από 28 Αυγούστου 2015 προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά τα κεφάλαιά της που αποτελούν αντικείμενο της αίτησης αναιρέσεως, να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2015/1119/ΕΕ της 22ας Ιουνίου 2015, κατά τα κεφάλαιά της με τα οποία: α) επιβάλλονται εφ' άπαξ και κατ' αποκοπή δημοσιονομικές διορθώσεις ύψους 313 483 531,71 ευρώ, για τα έτη υποβολής αιτήσεων ενισχύσεως 2009, 2010 και 2011 στον τομέα των άμεσων — στρεμματικών ενισχύσεων και β) επιβάλλεται κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση 2 %, για την πολλαπλή συμμόρφωση, για το έτος υποβολής αιτήσεων ενισχύσεως 2011 και να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησής της, η αναιρεσιεύουσα προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως:

- A. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβελλόμενης απόφασης που αναφέρεται στον πρώτο και δεύτερο λόγο της προσφυγής, ως προς την επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης 25 % στις στρεμματικές ενισχύσεις (σκέψεις 48-140 της αναιρεσιβελλόμενης).

Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής της 21ης Απριλίου 2004 περί του ορισμού του βοσκοτόπου και της διάταξης του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθώς και από ανεπαρκή και πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβελλόμενης.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών (έγγραφο VI/5330/97), ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων επιβολής δημοσιονομικής διόρθωσης 25 %, από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και των άρθρων 43, 44 και 137 του κανονισμού 73/2009, από ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης, από παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων και από παραμόρφωση της συνοπτικής έκθεσης.

- Β. Ως προς το κεφάλαιο ης αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που αναφέρεται στον τρίτο λόγο της προσφυγής, ως προς την επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης 5 %, για αδυναμίες του ΣΑΑ (σκέψεις της 141-162, της αναιρεσιβαλλομένης).

Ο τρίτος λόγος αναιρέσης αντλείται από παραβίαση της αρχής της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και των δικαιωμάτων άμυνας του διοικουμένου, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και από ανεπαρκή αιτιολογία.

- Γ. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που αναφέρεται στον τέταρτο λόγο της προσφυγής, ως προς την επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης 2 % (σκέψεις 163-183 της αναιρεσιβαλλομένης).

Ο τέταρτος λόγος αναιρέσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 31 παράγραφος 2 του κανονισμού 1122/2009 και του άρθρου 27 του κανονισμού 796/2004, από ανεπαρκή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης και από παραμόρφωση του περιεχομένου της προσφυγής.

- Δ. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που αναφέρεται στον πέμπτο λόγο της προσφυγής, σχετικά με το καθεστώς πολλαπλής συμμόρφωσης (σκέψεις 184-268 της αναιρεσιβαλλομένης).

Ο πέμπτος λόγος αναιρέσης αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 11 του Κανονισμού 885/2006 και 31 του Κανονισμού 1290/2005 και από ανεπαρκή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 (αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Die Länderbahn GmbH DLB κατά DB Station & Service AG

(Υπόθεση C-344/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 428 της 21.11.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Φεβρουαρίου 2018 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, European Biodiesel Board (EBB)

(Υπόθεση C-603/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 190/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 31.1.2017.